

บทที่ 451

The choice is ours!

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ลูกขอเขียนบทสวดบทนี้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นชื่อบท พระเจ้าข้า

เมื่อเร็วๆ นี้ ลูกได้ดูซีรีส์สารคดีเรื่องหนึ่ง ที่แรกลูกเข้าใจว่าเป็นซีรีส์เกี่ยวกับภูมิทัศน์ของเกาะๆ หนึ่ง ซึ่งปกติลูกชอบดูภาพยนตร์เกี่ยวกับสารคดี ภูมิประเทศ และภาพวิวทิวทัศน์ ของประเทศต่างๆ ในโลกนี้อยู่แล้ว แต่เมื่อดูตอนแรกจนจบ ลูกนั่งนิ่งด้วยความฉงนเป็นเวลานานพอสมควร

ภาพยนตร์ซีรีส์นี้ได้ถ่ายทอดความเป็นอยู่ของประชาชนบนเกาะๆ หนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรัฐที่อยู่สุดชายแดนตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ ที่ยังถือว่าเป็นประเทศมหาอำนาจของโลกในปัจจุบัน เป็นรัฐที่ปกคลุมด้วยหิมะเป็นส่วนใหญ่ในเรื่องได้มีการถ่ายทอดความเป็นอยู่ของประชากร 5-6 คน ทั้งชายและหญิง และที่ลูกรู้สึกว่ามันไม่น่าจะเป็นไปได้สำหรับมนุษย์ในยุคดิจิทัลขณะนี้ในประเทศของเขา คือในชีวิตประจำวัน ทุกคนต้องออกไปตกปลาและล่าสัตว์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต!

ผู้ชายทั้งหมดในเรื่องเป็นลูกหลานที่เกิดที่นั่น เขาต่างให้สัมภาษณ์ว่า พวกเขาพอใจกับความเป็นอยู่แบบนั้นและจะไม่ขอแลกเปลี่ยนวิถีชีวิตอย่างอื่นใดเลย แต่อีกคนที่เป็นผู้หญิงวัย 40 ปีเศษ ให้สัมภาษณ์ว่า เดิมเธออยู่ในเมืองของรัฐๆ หนึ่ง แต่มาวันหนึ่งได้มาที่เกาะแห่งนี้ และชอบความเป็นอยู่แบบนี้ จึงได้ขายทุกอย่างและย้ายมาใช้ชีวิตที่นั่นตามลำพัง เธอต้องไปตัดฟันในป่าเอง จับปลาเอง ล่าสัตว์เอง และทำทุกอย่างเองเพื่อความอยู่รอดในแต่ละวัน!

ลูกนั่งงุนงง ในขณะที่ในประเทศของพวกเขา มีคนที่กำลังสร้างโลกในอนาคตและไปถึงดาวดวงอื่น แต่ในช่วงเวลาเดียวกัน มีประชากรอย่างพวกเขาที่จะต้องทำทุกอย่างเช่นมนุษย์ป่าในยุคหิน แต่เป็นชีวิตจริงในยุคปัจจุบัน

มันเป็นไปได้หรือ? สมัยนี้แค่เดินไปซูเปอร์หรือเดย์แอนด์ไนท์ก็ซื้ออาหารทุกอย่างที่เราต้องการ เราซื้อได้หมดตามฐานะและอัตรภาพ แต่...คนเหล่านี้เลือกที่จะมีวิถีชีวิตแบบนี้!

แล้วลูกก็ตอบตัวเอง ทั้งนี้ เพราะมนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐที่พระเจ้าทรงสร้างมาให้อยู่บนโลกนี้ และทรงให้**อิสรภาพ**ในการดำรงชีวิตแก่พวกเราทุกคน เราจะดำรงชีวิตแบบไหน อยู่อย่างไร เป็นคนแบบใด The choice is ours นั่นเอง

จากที่จะดูแค่ตอนเดียว เลยดูไปหลายตอน เพราะเป็นห่วงผู้หญิงในซีรีส์ว่าจะยิ่งกว้างไม่ได้ และก็สงสัยว่าเจ้ากวางตัวที่ถูกผู้ชายคนหนึ่งยิงจนตาย ได้ถูกฆ่าแหละใช่เป็นถุงๆ ฆ่า freezer เรียบร้อย โถ!

ดูไปหลายคืนและสรุปกับตัวเองว่า ถ้าฉันต้องไปมีชีวิตรอดอยู่ที่เกาะๆ นั้น คงมีชีวิตรอดไม่เกิน 3 วัน !!!

ดูหนังดูละคร แล้วก็ต้องย้อนดูตัวเอง Choice ของลูกในการดำเนินชีวิตคืออะไร?

ทุกวันที่ผ่านไป อายุก็มากขึ้นหนึ่งวัน มุมมองและเป้าหมายในการดำรงชีวิตก็ค่อยๆ mature ขึ้นตามวัย

ลูกเพิ่งฉลองวันคล้ายวันเกิดครบ 6 รอบ+1 เมื่อปลายเดือนมี.ค. 2022 ที่ผ่านมา ควบคู่กับการขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระพรต่างๆ ที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ลูกและครอบครัว ลูกได้ตระหนักถึงความจริงข้อหนึ่งอย่างเด่นชัดในใจว่า ลูกคงไม่มีชีวิตบนโลกนี้อีก 70 ปีเป็นแน่ ส่วนจะเหลืออยู่อีกกี่ปีนั้น แล้วแต่พระเมตตาของพระเจ้า

เช่นเดียวกับทุกอย่าง อะไรที่มีน้อย สิ่งนั้นย่อมมีค่า เมื่อเวลาผ่านไปเล็กน้อย เวลาที่เหลือนั้นย่อมมีค่า

เป็นเวลาากว่าสองทศวรรษแล้วที่ลูกได้สวดภาวนาด้วยความจริงใจว่า “ลูกขอถวายชีวิตทั้งครบในการรับใช้พระองค์ ตามน้ำพระทัยของพระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ ขอพระองค์โปรดประทานพระพรและโอกาสแก่ลูกในการรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์ยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ อาแมน”

แล้วพระองค์ก็ทรงได้ยินและทรงทราบถึงความตั้งใจจริงของลูก แล้วพระองค์ก็ประทานโอกาสแก่ลูกครั้งแล้วครั้งเล่าในการรับใช้พระองค์ แต่ละโอกาสไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายๆ แต่ละโอกาสลูกจะหกล้มหกลูก หัวเข่าถลอกปอกเปื้อก แต่ในที่สุด ลูกก็จะสามารถวิ่งฉิวฉิวลม สัมผัสที่ไหลซิบๆ ที่หัวเข่า วิ่งข้ามสิ่งกีดขวางทุกอย่างที่ขวางหน้าได้และที่สำคัญที่สุด แต่ละโอกาส ลูกก็จะสามารถก้าวข้ามสิ่งกีดขวางที่ใหญ่ที่สุดคือ ตัวลูกเองได้ 😊

ล่าสุด ตั้งแต่ปี 2019 พระองค์ได้ทรง “มอบ” โครงการนำอาหารเหลือในวงจรธุรกิจไปแจกจ่ายให้แก่ผู้ยากไร้ในสังคมให้ลูกทำ เป็นโครงการที่หยิบจากอากาศ ตอนต้นลูกไม่ทราบจะจับต้นชนปลายอย่างไร เพราะไม่เห็นทั้งต้น ทั้งปลาย แต่แล้ว ... ลูกก็ได้รับโอกาสเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสและได้เขียนจดหมายกราบทูลพระองค์ถึงโครงการนี้ ซึ่งในขณะนั้น ลูกกำลังก่อตั้งว่า ลูกกำลังจะร่วมมือกับ clergy และการร่วมมือนี้ “will bring about a unique bond of Christian love to the Thai society as a form of new evangelization...”

สำหรับลูก โครงการ Food Waste นี้ ลูกกำลังปฏิบัติตนตามพระวาจาบทนี้ **“แบ่งปันอาหารกับผู้หิวโหย ... ให้เสื้อผ้าแก่ผู้ที่ท่านเห็นว่าไม่มีเสื้อผ้าสวม...” อีสยาห์ 58:7** ลูกไม่เคยคิดว่าเป็นการสร้างผลงาน แต่ลูกเปรียบตัวเองว่าลูกกำลังสร้างถนนสายใหญ่ที่จะไปเชื่อมกับแผ่นดินสวรรค์ ยิ่งมีคนมาช่วยกันสร้างถนนสายนี้มากขึ้นเท่าไร นอกจากจะใหญ่ขึ้นแล้ว ถนนก็จะสวยงามขึ้นด้วย เพราะจะได้ประดับประดาด้วย “ความรัก” ของผู้ที่มาร่วมมือกัน และหากมี clergy มาร่วมมือกับลูกในการสร้างถนนสายนี้ด้วย ก็จะเป็นการทำตามพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสใน **“การก้าวเดินไปด้วยกัน...” Synodality** ในเวลาเดียวกันเลยทีเดียว

ลูกจะขอสร้างถนนสายนี้ไปเรื่อยๆ ด้วยความตั้งใจจริงในการรับใช้พระองค์ จนถึงวันที่ลูกล้มตื้นบนโลกนี้ คือวันที่ถนนสายนี้ได้เชื่อมกับขานขลาของสวนสวรรค์ ลูกก็จะล้มตาและก้าวไปสู่สวนดอกไม้ที่พระองค์ทรงประทับอยู่ เพื่อจะได้ไปรับใช้พระองค์อย่างนิรันดร์

This is my choice พระเจ้าข้า

ส่วนผู้อื่นจะร่วมสร้างถนนสายนี้กับลูกหรือไม่ หรือจะดำรงชีวิตของพวกเขาอย่างไรนั้น

The choice is theirs พระเจ้าข้า

“คนที่กล่าวแก่เราว่า ‘พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า’ นั้น มิใช่ทุกคนจะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์นั้นแหละ จะเข้าสู่สวรรค์ได้” มัทธิว 7:21

อาแมน

ลูกขอพร: **องค์คนหนึ่ง**

www.moving-themountain.com

